

**Parlamentul României
Camera Deputaților**

Grupul Parlamentar al Alianței pentru Unirea Românilor

Întrebare parlamentară

Către: **Ministerul Energiei, domnului Ilie Bolojan, ministru-interimar**

De la: **Domnul Răzvan Daniel Biro, Deputat AUR, Circumscripția 28, Mureș**

Subiectul întrebării: Anularea apelului PNRR pentru stocarea energiei în baterii și restrângerea eligibilității la instalații de maximum două ore

Stimate domnule ministru-interimar,

România a traversat vara acestui an sub semnul unei crize energetice - Comitetul Național pentru Situații de Urgență a declarat stare de alertă la 31 iulie 2026, iar Ministerul Energiei a cerut public reducerea consumului între orele 19:00 și 23:00, cu limitarea în tranșe a consumului prevăzută ca soluție de ultimă instanță. Tocmai în acest context devine apăsătoare întrebarea privind capacitățile de stocare care ar fi trebuit să existe deja în sistem, dar au întârziat aproape doi ani.

Cronologia, reconstituită din documente publicate chiar de Minister și din registrul ajutoarelor de stat al Comisiei Europene, ridică o serie de semne de întrebare serioase - apelul pentru stocarea energiei în baterii a fost lansat la 28 noiembrie 2022, sub condiție suspensivă, cu avizul favorabil al Consiliului Concurenței și avizul consultativ al Ministerului Investițiilor și Proiectelor Europene, tocmai pentru a nu se pierde timp; Comisia Europeană a aprobat schema, fără obiecții, la 21 martie 2023. La închiderea depunerilor erau înregistrate 26 de proiecte, însumând peste 1.000 MWh — de peste două ori ținta de 480 MWh asumată prin PNRR. Cu toate acestea, la 16 octombrie 2023, procedura aflată în curs a fost anulată printr-o motivare de patru rânduri, care invocă neîndeplinirea unor „elemente de analiză” fără a identifica vreunul, deși schema devenise acordabilă, iar termenul de contractare, 31 decembrie 2023, nu expirase. Semnalez, de asemenea, faptul că nu au fost publicate nici lista proiectelor propuse pentru finanțare, nici cea a respingerilor, și nu au fost transmise notificările individuale motivate, deși ghidul le prevedea.

Apelul a fost relansat în februarie 2024 cu, în esență, același ghid — aceeași țintă, același criteriu unic de departajare, aceleași plafoane —, dar cu bugetul redus de la 103,48 la 79,6 milioane de euro și cu o cerință nouă, absentă anterior, anume capacitatea de debitare să reprezinte minimum 50% din energia nominală, astfel încât un ciclu de încărcare sau descărcare să nu depășească două ore, iar consecința a fost eliminarea instalațiilor dimensionate pentru trei ore, între care patru proiecte depuse în 2023 însumând 432 MWh. Această limitare nu figura printre condițiile impuse de Comisia Europeană, care priveau exclusiv cuantumul ajutorului și calendarul, și contrazice evaluarea operatorului de transport și sistem: Transelectrica indică, pentru 2030, nevoia unor instalații care să funcționeze 8–12 ore, adică un raport energie/putere de ordinul 5:1 până la 10:1, în timp ce ghidul l-a plafonat la 2:1. Or,

intervalul critic pentru care Guvernul a cerut reducerea consumului este de patru ore, iar o instalație limitată la două ore acoperă jumătate din el.

Întrucât cetățenii care plătesc astăzi facturi mai mari și cărora li se cere să reducă consumul seara au dreptul să știe cine să-a asumat aceste decizii și pe ce bază, domnule ministru, vă rog să răspundeți la următoarele întrebări:

1. Care sunt, punct cu punct, „elementele de analiză din descrierea țințelor și jaloanelor asumate prin PNRR” care nu ar fi fost îndeplinite și care au justificat anularea, la 16 octombrie 2023, a apelului aflat în curs, și pe ce documente de fundamentare se sprijină această decizie?
2. Cine a semnat și cine a avizat decizia de anulare, la ce nivel a fost luată și există o notă de fundamentare, un raport de audit sau o solicitare din partea Comisiei Europene ori a Ministerului Investițiilor și Proiectelor Europene care să o susțină?
3. De ce nu au fost publicate lista proiectelor propuse pentru finanțare și cea a proiectelor respinse și de ce nu au fost transmise notificările individuale motivate către cei 26 de solicitanți, deși ghidul aprobat prevedea expres aceste obligații?
4. Pe ce fundamentare tehnică a fost introdusă, în ghidul din 2024, cerința ca un ciclu de încărcare sau descărcare să nu depășească două ore, cine a propus-o, în condițiile în care nu figura în ghidul anterior, nu a fost impusă de Comisia Europeană și contrazice evaluarea Transelectrica privind nevoia unor instalații de 8–12 ore?
5. De ce a fost redus bugetul apelului de la 103,48 milioane la 79,6 milioane de euro, prin renunțarea la supracontractarea permisă de art. 24 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 124/2021, și ce s-a întâmplat cu diferența?

6. A realizat Ministerul o evaluare a efectelor acestei întârzieri de 19 luni asupra siguranței sistemului energetic și asupra prețurilor pe piața de echilibrare, în condițiile în care primele capacități au intrat în funcțiune abia în vara lui 2026, în plină stare de alertă energetică?
7. Intenționați lansarea unui nou apel, prin alte surse de finanțare, pentru instalații de stocare cu durată de descărcare de patru ore sau mai mult, așa cum indică nevoile operatorului de sistem, și în ce orizont de timp?

Solicit răspuns scris.

Cu mulțumiri,

Răzvan Daniel Biro, deputat AUR, Circumscripția 28, Mureș
Vicepreședinte al Comisiei pentru administrație publică și
amenajarea teritoriului a Camerei Deputaților